ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการคำเนินงานของธุรกิจชุมชนในจังหวัคมหาสารคาม ผู้วิจัย นางสาวเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร **ปริญญา** ปร.ต. (ยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาค) อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ คร.สุวกิจ ศรีปัคลา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก คร. รังสรรค์ สิงหเลิศ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2552

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการคำเนินงานของธุรกิจ ชุมชนในจังหวัดมหาสารกาม 2) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาการคำเนินงานของธุรกิจชุมชนใน จังหวัดมหาสารคาม 3) เพื่อประเมินผลรูปแบบการพัฒนาการคำเนินงานของธุรกิจชุมชนใน จังหวัดมหาสารกาม วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน ประชากร คือ กลุ่มธุรกิจชุมชนในจังหวัด มหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 132 กลุ่ม โดยคำนวณตามสัดส่วนแต่ละอำเภอ ทั้ง 13 อำเภอ สร้างแบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมลกระทำโคยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้พคสอบสมมติฐานได้แก่ การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้ โปรแกรมลิสเรล (LISREL) และสหสัมพันธ์เพียรสัน (Pearson Correlation) ระยะที่ 2 สร้าง รูปแบบการพัฒนาการคำเนินงานของธุรกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าชุมชน นำรูปแบบการพัฒนาไป วิพากษ์โดยผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจชุมชน จำนวน 20 คน ใช้การประชุม กลุ่มย่อย (Focus Groups) ร่วมกันวิพากษ์รูปแบบการคำเนินงานของธุรกิจชุมชนที่ผู้วิจัยได้สร้าง ขึ้น และนำเสนอผลการเสนอแนะในการประชุมกลุ่มย่อยของตนเอง แล้วมาสรุปและอภิปรายผล ทั้งหมดในที่ประชุมใหญ่ (Brain Storming) และนำผลการเสนอแนะมาปรับปรุงรูปแบบ การพัฒนาการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนให้สมบูรณ์ขึ้น ระยะที่ 3 ประเมินผลรปแบบ การพัฒนาการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าชุมชน ผู้วิจัยนำรูปแบบการพัฒนาธุรกิจชุมชน ไปทคลองใช้กับธุรกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าชุมชนจำนวน 5 กลุ่ม โดยเปรียบเทียบอัตราส่วนกำไรสุทธิ

ต่อรายได้รวมของกลุ่ม ก่อนและหลังการทคลองใช้รูปแบบการพัฒนาธุรกิจชุมชน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Wilcoxson Signed Rank test

ผลการวิจัยพบว่า

- 1. ปัจจัยที่มีผลต่อการคำเนินงานของธุรกิจชุมชนในจังหวัดมหาสารคาม โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยค้านผู้นำ (.434) ปัจจัยค้าน การบริหารการตลาด (.308) และปัจจัยค้านการบริหารการเงินและทุน (.197) ซึ่งปัจจัยคังกล่าว มีผลต่อความสำเร็จในการคำเนินงานของธุรกิจชุมชนในจังหวัดมหาสารคามอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ตามการทดสอบสมมติฐานค้วยการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้ โปรแกรมลิสเรล (LISREL) และสหสัมพันธ์เพียรสัน (Pearson Correlation)
- ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาการคำเนินงานของธุรกิจชุมชนกลุ่มทอผ้า ชุมชน ได้จัดกิจกรรมในการพัฒนาธุรกิจชุมชน 12 กิจกรรม คือ
- 2.1 ด้านผู้นำ 1 กิจกรรม ดำเนินการฝึกอบรมการพัฒนาคุณลักษณะภาวะ ผู้นำและปฏิบัติจริง
- 2.2 ด้านการบริหารการตลาดมี 6 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมการตลาดธุรกิจ ชุมชน การฝึกปฏิบัติการเขียนแผนการตลาด การมีที่ปรึกษา การศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเรียนรู้ในชุมชนนอกฤดูกาลทำนา และการจัดเวทีเชื่อมโยงเครือข่ายทางการตลาด
- 2.3 ด้านการบริหารการเงินและทุนมี 5 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมการบัญชี ธุรกิจชุมชน การฝึกปฏิบัติการบันทึกบัญชี การมีที่ปรึกษา การเรียนรู้ในชุมชนนอกฤดูกาลทำนา และการสร้างแรงจุงใจ
- 3. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาการคำเนินงานของธุรกิจชุมชนในจังหวัด
 มหาสารคาม ได้ทำการทคลองกับธุรกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าชุมชนจำนวน 5 กลุ่ม โดยเปรียบเทียบ
 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อรายได้รวมของกลุ่ม ก่อนและหลังการทคลองใช้รูปแบบการพัฒนาธุรกิจ
 ชุมชน พบว่า อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อรายได้รวมก่อนทคลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อรายได้รวมหลังทคลองสูงกว่าอัตราส่วน
 กำไรสุทธิต่อรายได้รวมก่อนทคลอง ซึ่งหมายความว่า ผลการคำเนินงานของกลุ่มทอผ้าชุมชนที่
 เป็นกลุ่มทคลอง มีผลการคำเนินงานดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าหลังจากที่กลุ่ม
 ทอผ้าชุมชนทั้ง 5 กลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มทคลองได้นำรูปแบบการพัฒนาธุรกิจชุมชนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
 ไปทดลองใช้แล้ว ทำให้ผลการคำเนินงานดีขึ้น

Title: The Development of Community Business Operational Model in Maha Sarakham

Province

Author: Saowalak Kosonkittiumporn Degree: Ph.D. (Regional Development Strategies)

Advisors: Assoc. Prof. Dr. Suwakit Sripathar Chairman

Dr. Rungsan Singhalert Committee

Rajabhat Maha Sarakham University, 2009

Abstract

The objectives of the research were 1) to analyze factors affecting the community business operation in Maha Sarakham Province, 2) to construct a development model of community business operation, and 3) to evaluate the development model. The research methodology consisted of 3 stages. 1 Analysis of the causal factors affecting the success of community business operation. The sample subjects were 132 members of community business groups from 13 districts in Maha Sarakham province. The data were collected by using a questionnaire, and were analyzed by the computer program. The research statistics used were structural equation model then analyzed by LISREL programs and Pearson correlation.

2 Constructing of a development model of community business operation and the model was reviewed by 20 participants: experts, scholar and members of community business groups, and the focus groups method and brain storming method were used to evaluate the model.

3 The model was implemented to 5 community business groups and evaluated regarding the net profit / total revenue ratio of community business operation before and after the model implementation. The data were analyzed by Wilcoxson Signed Rank Test.

Results of the research were as follows:

1. In regard to the causal factors ranking from high to low path coefficient were as follows: leadership (.434), marketing management (.308), financial and capital management

(.197) significantly affected the community business operation at the .05 level accordance with LISREL analysis and Pearson correlation.

- 2. The activities of a development model for weaving cloth group consisted of:
 - 2.1 Practical leadership development project was organized.
- 2.2 Six activities of marketing management were community business training, practice of writing a marketing plan, advising service, study visit, learning community after harvest and group discussion of marketing networks.
- 2.3 Five activities of financial and capital management consisted of training of community business accounting, accounting practice, advising service, learning community after harvest and motivation enhancement.
- 3. According to the model evaluation, it was found that the net profit / total revenue ratio of five weaving cloth groups before and after the model implementation were significantly different at the .05 level. The finding indicates that the development model of community business operation is a practical and efficient model.